

ACTA GT Cooperació Públic-Privada: mecenatge i fiscalitat

Dia: 10 de setembre de 2019

Hora: 17:00 - 19:00 h

Lloc: Ajuntament de Barcelona, pl. Sant Miquel, 4. Sala 2, entresòl

Ponents

Alícia Artiaga
Roberto Malo

Assistents

Àngels Guiteras, ABD
Delfí Cosialls, registre ciutadà
Jesús Delgado, Fundació Pere Tarrés
Joan Manel Parisi, Secretariat d'Entitats de Sants
Joan Vidal, Associació Cultural Mas Guinardó
Montse Morera, CAB
Pilar Rodríguez, ABD
Carol Blesa, EIDOS
Yolanda Giménez, EIDOS
Andreu Parera, secretaria del Consell de Ciutat
Jose Cabrero, suport tècnic Consultoria MIT

Ordre del dia

---

1. Presentació: *Parlem de fiscalitat* a càrrec d'Alícia Artiaga.
2. Presentació: *Una visió fiscal de les entitats sense afany de lucre* a càrrec de Roberto Malo.
3. Precs i preguntes.

Recull de continguts

---

1. Presentació: *Parlem de fiscalitat* a càrrec d'Alícia Artiaga.

Els municipis tenen un marge limitat per decidir sobre les seves polítiques fiscals.

La seva regulació és bàsicament estatal, mitjançant el RD legislatiu 2/2004 (text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals), només modificable pel Parlament espanyol. No poden crear impostos nous i no poden establir tributs propis i taxes.

Els impostos de gestió municipal (estipulats per llei), són:

- › Impost sobre béns immobles (IBI)
- › Impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM)
- › Impost sobre activitats econòmiques (IAE)

- › Impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO)
- › Impost sobre el valor dels terrenys de naturalesa urbana (IVTNU)

Els ajuntaments poden crear taxes sempre que responguin als tipus de conceptes següents:

- › La realització d'activitats administratives
- › La utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local (l'import està estipulat per llei, fet pel qual el marge d'actuació és limitat)
- › La prestació de serveis públics de competència local

Sobre l'impost de béns immobles (IBI), només un 11% de les entitats de Barcelona ciutat tenen el seu local en propietat.

Sobre l'impost d'activitats econòmiques (IAE), l'exempció generalitzada és establerta per la llei d'hisendes locals si la xifra de negocis (volum anual d'ingressos) no supera els 1.000.000 euros.

Es reflexiona sobre el fet que si no hi ha marge en el vessant dels ingressos, potser l'hauríem de trobar-lo en l'apartat de les despeses i per tant canviar l'afectació dels ingressos recaptats, vinculant-los a determinades activitats i projectes. Com per exemple destinar al finançament de les actuacions protegides pels plans d'habitatge, els ingressos derivats de l'impost sobre els habitatges buits (impost autonòmic).

Es fa al·lusió al document [65 propostes de fiscalitat municipal](#) elaborat per la Plataforma per una fiscalitat justa, ambiental i solidària.

S'explica que segons la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu recomana que la cooperació públic-privada l'han de dur a terme preferentment entitats del tercer sector i de l'economia social, entitats del tercer sector cultural i entitats petites o de voluntariat sense ànim de lucre així com les PIME, sense perdre el seu caràcter públic. Però això, es comenta, té un inconvenient: la mida de les organitzacions i de la seva capacitat organitzativa no pot lidiar amb el nivell d'exigència en l'àmbit administratiu, i aquest fet pot ofegar les petites entitats. Es reflexiona sobre la dedicació dels recursos a l'acció directa d'aquestes entitats i de com l'assignació de recursos a la gestió fiscal (cost indirecte) no és la prioritat. A més, s'apunta, l'opció preferencial per tercer sector no és prou explícita en les convocatòries.

Es parla sobre que les organitzacions sense ànim de lucre queden afectades per les mateixes figures impositives que les organitzacions mercantils. Exceptuant l'impost de societats pel que és considerada renda no exempta bàsicament les donacions, i l'IVA, la qual cosa assimila a les entitats com "consumidors finals", havent d'assumir l'IVA de les compres com a cost.

La Llei 49/2002 de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, només és aplicable per a aquelles entitats que persegueixin finalitats d'interès general i ho tinguin formalment reconegut, és a dir, fundacions i associacions declarades d'utilitat pública. L'efecte d'aquesta és molt limitat sobre el sector de les petites entitats, ja que pràcticament cap s'hi acull.

Aquest règim fiscal especial, té un doble efecte sobre les entitats que s'hi poden acollir:

- › Reducció/exempció en la tributació de determinats impostos (ex. IBI / IS).

- › Desgravacions per a les persones (físiques o jurídiques) que col·laboren amb elles (incentius a la participació en activitats d'interès general).

Però, s'explica, el mecenatge només és privat, ja que les aportacions realitzades des del sector públic no tenen la consideració de donacions pels mateixos criteris de la gestió dels recursos públics. I per altra banda, la mateixa normativa defineix quin tipus d'aportacions donen dret a desgravació: donatius, donacions i aportacions irrevocables, purs i simples (art. 17); convenis de col·laboració empresarial (art. 25), etc.

Per això, es conclou, és necessari impulsar una reforma de la Llei de mecenatge que ajudi a potenciar el finançament privat en general tenint en compte les entitats, sobretot les petites:

- És important ampliar l'abast de les entitats que es poden acollir a la Llei 49/2002 de règim fiscal i per tant s'ha de revisar com es concreta el concepte d'interès general o si ha de ser aquest l'element definitori del règim a aplicar.
- S'ha d'habilitar altres mesures per a les entitats que no s'hi puguin acollir i diversificar els models de col·laboració que donen dret a desgravació i els seus percentatges.

Es reflexiona sobre la possibilitat de fer una capacitació administrativa de les entitats: formació i acompanyament; sobre fer els processos administratius més senzills i assequibles i, per tant, més eficients; i, sobre demandar un treball polític per aconseguir canvis legislatius que adaptin la fiscalitat a la nostra realitat, reformin la normativa de mecenatge i simplifiquin els processos.

2. Presentació: *Una visió fiscal de les entitats sense afany de lucre a càrrec de Roberto Malo.*

Es parla sobre el model 347 de declaració d'operacions amb tercers. És la declaració anual d'operacions amb terceres persones que superin els 3.005,06 anuals. No cal declarar operacions sense obligació d'emetre factura (com les assegurances) ni els subministraments o combustibles. Es comenta que moltes de les entitats no saben d'aquest model i que acaben tenint problemes amb hisenda.

Es parla sobre l'exempció d'IVA, i que aquest només està destinat a les entitats reconegudes de caràcter social per la prestació de serveis a les persones. No està exempt, es comenta, el lliurament de béns o d'altres serveis, serveis prestats per professionals, etc. No es pot renunciar a l'exempció i al no poder deduir IVA, les entitats han d'assumir-lo de les compres com a cost.

S'explica que l'impost de societats al cap i a la fi el paguen totes les entitats perquè és pràcticament impossible reunir els requisits:

- a) Que els seus ingressos totals no superin els 75.000 euros anuals.
- b) Que els ingressos anuals corresponents a rendes no exemptes no superin els 2.000 euros anuals.
- c) Que totes les rendes no exemptes que obtinguin estiguin sotmeses a retenció.

Sobre l'IBI, es comenta el problema de les grans instal·lacions i els equipaments que han sigut adquirits per concessió pública. S'explica que es va fer una bonificació del 95%, però que, en molts dels casos pagar el 5% d'IBI de segons quines instal·lacions massives no era assumible. A més amb l'aparició d'aquesta bonificació va sortir una nova taxa municipal de transport metropolità associada a l'IBI.

Es reflexiona sobre el fet que no es fan declaracions d'entitats d'utilitat pública des de fa 4 anys i que a més s'estan revocant moltes que ja estaven assignades. S'insinua que és per pressions del sector mercantil.

Es parla sobre la discriminació de l'IVA als concursos. Les entitats sense ànim de lucre no poden competir en igualtats de condicions amb les mercantils donat que per l'exempció d'IVA obligatòria no es poden deduir l'IVA en els seus costos i per tant són menys competitius a l'hora de presentar-se a un concurs públic. Aquest fet és discriminatori també contra les administracions locals licitadores.

S'exposa la llei 49/2002 del mecenatge i es comenta que és només per organitzacions de primera divisió com fundacions, entitats declarades d'utilitat pública i federacions esportives. S'explica que es va intentar fer una llei catalana sobre el mecenatge però que no va fructificar per manca de competències a nivell autonòmic.

Es parla sobre la problemàtica laboral dels voluntaris que no poden ser compensats més enllà de dietes i desplaçaments.

Es parla sobre la llei de transparència que obliga a publicar a la web la informació d'entitats que rebin més de 100.000 € de subvenció o més de 5.000 si superen el 40% dels ingressos.

Es parla sobre la llei i el reglament de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme per la qual s'obliga a identificar a les persones que aportin o rebin quantitats a títol gratuït a partir de 100 €, guardant la informació 10 anys; a comunicar les operacions dubtoses; i a implementar procediments per garantir la idoneïtat dels membres dels òrgans de govern i d'altres càrrecs de responsabilitat.

3. Precs i preguntes

Es parla sobre la manca de claredat en la normativa respecte a fiscalitat. S'al·ludeix a les orientacions europees però que no són més beneficioses que les espanyoles. Es conclou que el tercer sector ha de lidiar amb tants hàndicaps que difícilment podran continuar treballant.

Es reflexiona sobre la complexitat que suposa la fiscalitat per a les entitats i es parla de la necessitat d'un acompanyament en matèria de fiscalitat i de la dificultat que suposa competir amb el sector mercantil.

Es fa referència a lo intel·ligible del llenguatge de les subvencions i plecs de condicions.

Es parla sobre la complexitat d'abordar totes aquestes reflexions en un document o proposta del grup de treball. S'explica que finalment el marc competencial se circumscriurà en un dictamen que recollirà moltes recomanacions enfocades en una incidència política cap a l'estat espanyol des de l'Ajuntament de Barcelona.

Enllaços

- › [65 propostes de fiscalitat municipal](#) elaborat per la Plataforma per una fiscalitat justa, ambiental i solidària.